

'Ziekenfondsgebitje maakt rentree'

TANDTECHNICUS HEKELT PRIJSDRUK

Van een onzer verslaggevers
NIEUWKUIJK - „We gaan terug naar een 'ziekenfondsgebitje'”, grapt tandtechnicus Frits Kroot cynisch. „Gemaakt volgens de meest eenvoudige, goedkope methode. En bestaand uit eenvoudige kiezen van goedkope materialen.” Geen porselein, maar tanden van betaalbaar kunststof. Geen bruggen of kronen van Nederlandse makelij, maar goedkope import uit Thailand en China. Geen risicoloze gouden bases voor een implantaat, maar gevaarlijke solderingen met koper, borax of nikkel. „Dat is het werkelijke gevolg van markwerking en de zuinigheid van zorgverzekeraars. Mensen worden belazerd.”

Kroot, maker en reparateur van protheses en implantaten, is niet de enige die zijn buik vol heeft van de prijsdruk voor tandtechnische laboratoria. De Branchevereniging Tandtechniek (BT), met 160 aangesloten leden, bevestigt dat veel leden het financieel niet erg breed hebben. Velen werken op een brutomarge van misschien 10%.

Maar Kroot loopt als enthousiast vakidoot tegen een extra dilemma aan. „Ik wil een zo goed mogelijk product afleveren. Kwaliteit. Maar zo langzamerhand wordt dat ons onmogelijk gemaakt.”

De wanhoop is een direct gevolg van het feit dat de prijs van een kunstgebit (maximaal € 550) al jaren niet mag stijgen. Voor implantaten, die op de kaak worden geschroefd, moet de fabricage zelfs alleen maar goedkoper (Van € 4400 enkele jaren terug, tot circa € 3800 nu). Maar vanuit zijn laboratorium in Nieuwkuijk, niet ver van de A59, vertrekken wel tientallen ritjes per klant om een gebit stap voor stap exact pasklaar te krijgen. „Die vervoerskosten worden duurder, net als de materialen.”

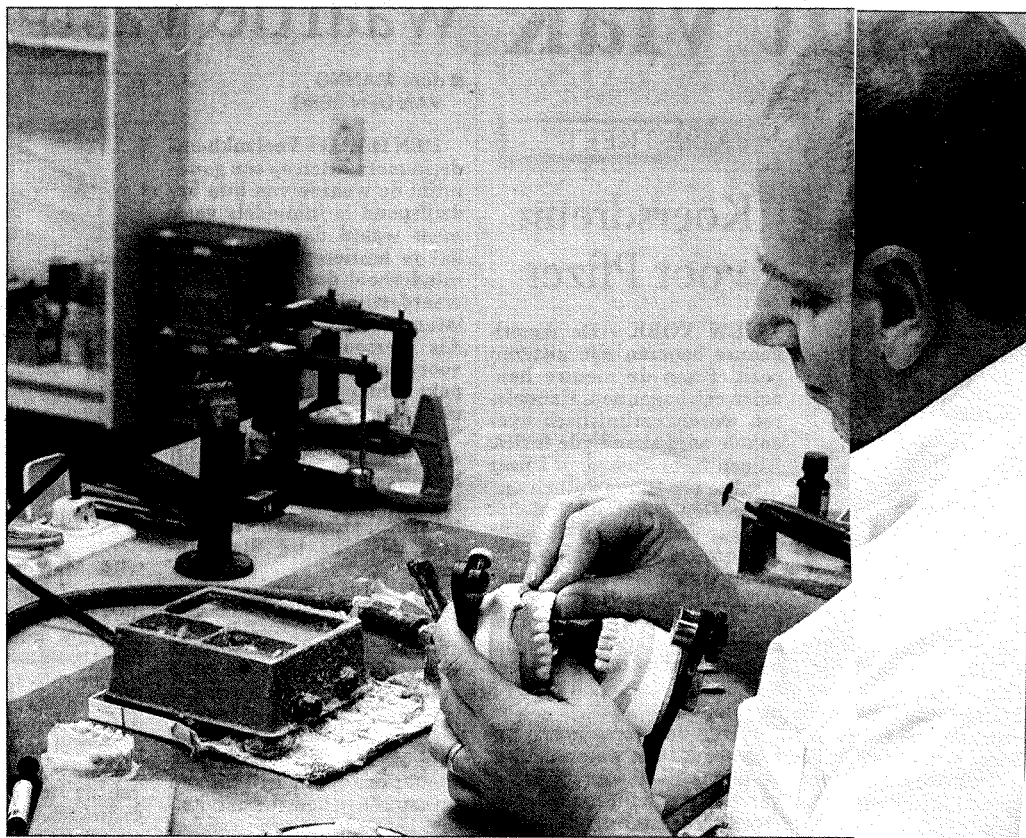
„Kijk”, zegt Kroot, terwijl hij een grijnzende beetafdruk van de plank pakt. „Bij een kunstgebit is het heel belang-

rijk dat de bijtkracht goed is verdeeld over het totale gebit. Gebeurt dat niet, dan slijt je kaak sneller, en worden de problemen erger. Daarom moeten wij die krachtsverdeling en passen het element aan. Maar van zorgverzekeraars hoeft die extra moeite niet. Het zijn tegenwoordig economen die de prijs bepalen, geen medici die zich om de kwaliteit bekommeren.” Tot nu toe weigerde Kroot zijn werkproces aan te passen.

Dat maakt een kunstgebit voor € 550 wel een hele uitdaging. Ook de tanden zijn een discussie. „Verzekeraars vinden de kunststof cosmocryl wel goed genoeg. Slijtvast voor een jaar of vijf tegen € 30 per set. Maar het is je gebit. Dat moet er toch ook een beetje uitzien?” En dus plaatst Kroot liever porseleinen tanden voor € 80 per gebit, dat tien jaar meegaat. „De lijnen en kleu-

FRITS KROOT
 ... kwaliteit lijdt onder te zuinige zorgverzekeraars ...

FOTO: GÉRARD DAMOISEAUX

ren zijn veel natuurlijker.” Inclusief al het vervoer en de verdeling van de bijtkracht komt de Brabander op een ander bedrag. „€ 750 is reëel.”

Het is niet de eerste keer dat Nederlandse makers van medische hulpmiddelen klagen over de gevolgen van te zuinige zorgverzekeraars. Ook MKB-Nederland sloeg anderhalf jaar geleden alarm, onder andere over goedkope pacemakers uit Azië. Maar die handelsstromen zijn niet gestuit. Ook kronen en bruggen komen er nog vandaan. Het stoort Kroot dat mensen niet de keuze gelaten wordt om voor een betere kwaliteit kunstgebit te kiezen, en daar zo nodig extra voor te betalen.